

Urantia-liikkeen historiaa

WILLIAM S. SADLER

Tämä W. S. Sadlerin noin vuonna 1960 laatima historiikki löytyi äskettäin Urantia-säätiön arkistoista. W. S. Sadler eli vuosina 1875 – 1969.

Useat sen ryhmän jäsenet, jotka olivat mukana Urantia-lukujen ilmaantumiseen johtaneissa alustavissa ”kontakteissa”, omasivat merkittävää kokemusta psyykkisten ilmiöiden tutkijoina. Kyseinen ryhmä päätteli jo varhain, että siihen henkilöön liittyneitä ilmiöitä, joka myöhemmin kytkeytyi Urantia-lukuihin, ei voinut mitenkään verrata mihinkään tunnettua tyyppiä olevaan psyykkiseen ilmiöön, kuten hypnoosi, automaattikirjoitus, selvänäkö, transsit, meedioilmiö, telepatia tai kaksoispersoonallisuus.

Tehtäköön täysin selväksi, ettei Urantia-lukuja edeltäneillä vaiheilla ollut mitään yhteistä niin kutsutun spiritismin kanssa siihen kuuluvine istuntoineen, joissa ollaan olevinaan yhteydessä vainajien henkiin.

Urantia-lukuja edeltäneet kontaktit

Näyttäisi siltä, että noina varhaisina vuosina näkymättömät ystävämme suorittivat kontaktihenkilön perusteellista testausta, hioivat yhteydenpilotteknikkaa ja valikoivat kontaktikomission jäseniä – itse asiassa he yleisellä tasolla valmistelivat näyttämöä sittemmin alkanutta ”Urantia-lukujen” esittämistä varten.

Varhaisvaiheen vuosina meidät tutustutettiin moniin mielestämme joltisenkin outoihin käsityksiin universumien universumista ja ihmisen elämästä maan päällä. Näistä lukuisista kosmologiaa ja filosofiaa koskevista uusista ideoista voidaan mainita seuraavat:

1. Uusi käsitys kaukaisuuksiin ulottuvasta kosmoksesta.
2. Miljoonat muut asutetut planeetat.
3. Kymmeniin erilaisiin taivaallisiin persoonallisuusluokkiin tutustuttaminen.
4. Ihmisen ja jopa kosmoksen evoluutionvaraisen alkuperän totuudellisuuden vahvistaminen.
5. Vihjaus, että Luojajumaluuksia on monia.
6. Teologisten käsitystemme alustava testaus. Otettiin kärsivällisesti selvää, miten pitkälle olimme valmiita menemään teologisten us-

komustemme ja filosofisten mielipiteittemme tarkistamisessa.

7. Kahden vuosikymmenen kuluessa uskonnolliset perusnäkemyksemme ja asenteemme muuttuivat huomaamattamme melkoisesti.
8. Meille olivat käyneet tutuiksi sellaiset termit kuin ”Ensimmäinen Lähde ja Keskus”, ”Havona”, ”superuniversumit” ja ”Korkein Oleno”, mutta meillä oli vain kalpea aavistus näiden nimitysten todellisesta merkityksestä.
9. Meille puhuttiin myös ”Valtiashengistä”, ”ulkoavaruudesta” ja ”Voimanohjaajista”. Mutta taaskaan emme niiden merkitystä pahastikaan ymmärtäneet. Saimme kuulla myös lukuisista eri enkeliluokista.
10. Kuulimme ”Ajatuksensuuntaajista”, mutta käsityksemme termin merkityksestä oli epämääräinen ja hämärä.
11. Olimme päässeet epämääräiseen käsitykseen olemassaolon morontiatasosta, mutta sanan ”morontia” kuulimme vasta, kun lukuja alkoi tulla.
12. Keskiväliolennot olivat meille perin todellisia. Keskustelimme tavan takaa heidän kanssaan erilaisten ”kontaktiemme” aikana. Ymmärsimme melko hyvin, että toisasteiset keskiväliolennot vastasivat näistä kontakteista.
13. Luciferin kapinasta kuulimme yhtä ja toista, mutta Aatamista ja Eevasta saimme tietää vain vähän.
14. Saimme sellaisen vaikutelman, että Jeesuksen Urantia-lahjoittautumiselle oli jokin erityinen syy, mutta näiden paljastamattomien syiden luonteesta meillä ei ollut juuri mitään käsitystä.
15. Kuulimme aika ajoin viittauksia Jeesuksen elämään ja opetuksiin, mutta ilmoittajat olivat varsin varovaisia tuodessaan tietoomme uusia käsityksiä Mikaelin Urantia-lahjoittautumisesta. Jeesus-luvut olivat koko Urantia-ilmoituksen suurin yllätys.
16. Vaikkemme termiä ”Lopullisuuden Saavuttajakunta” kuulleetkaan, meille muo-

dostui kuitenkin sellainen sumea kuva, että Paratiisi saattaisi olla eloon jäävien kuolevaisten päämäärä.

Ystävämme meitä ihmisiä ylemmältä tasolta siis käyttivät kokonaista kaksi vuosikymmentä siihen, että he avarsivat kosmisia näköalojamme, lavensivat teologisia käsityksiämme ja laajensivat yleensäkin maailmankuvaamme.

Tajusimme uskonnollisen ajattelumme laajentumisen laajuuden vasta, kun kirjan lukuja alkoi tulla. Ilmoituksen edetessä aloimme yhä suuremmin arvostaa tapaa, jolla meitä oli näillä yli kaksikymmentä vuotta jatkuneilla alustavilla esikoulutuskontakteilla valmennettu uskonnollisten uskomustemme laajamittaiseen muuttumiseen.

Oppipoikavalmennustamme myöhempää palveluamme varten Urantia-lukujen esittämisen yhteydessä helpotti se seikka, että keskiväliolentokontakteja lukuun ottamatta kaikki kontaktit olivat erilaisia. Yleensä tapasimme vierailevan persoonallisuuden vain yhden kerran. Jokainen kontakti poikkesi täysin kaikista aikaisemmista. Tämä kokemus oli kaikkineen laajamittaista ja kitsastelematonta valmentavaa koulutusta kosmologiamme, teologiamme ja filosofiamme laajenemiseen, siitä nyt puhumattakaan, että sen mukana tuli uusia ideoita ja käsityksiä suuresta määrästä paljon maallisempia ja arkipäiväisempiä asioita.

Se, että Jeesuksen elämää ja opetuksia käsiteltiin näissä ilmoitusta edeltäneissä yhteyksissä vain rajoitetusti, selittyy sillä, että keskiväliolennot olivat jotenkin epävarmoja valtuuksiensa rajoista tässä asiassa. Kuten jäljempänä käy selville, kokonainen vuosi kului sen seikan selvittämiseen, miten laajalti heillä oli oikeus esittää uudelleen kertomus Mikaelin lahjoittautumisesta.

Me, jotka jo alkuvaiheessa osallistuimme näihin öisiin valvojaisiin, emme koskaan arvelleet, että olemme yhteydessä johonkin yliluonnolliseen.

Noina alkuvuosina yritimme huomioita tekemällä ja asiaa tutkimalla paljastaa, miten viestit saatettiin kirjalliseen asuun. Emme siinä kuitenkaan onnistuneet.

Miten Urantia-lukuja alkoi tulla

Noin kaksikymmenvuotisen kontaktikokemuksen jälkeen muuan vierailevaksi opiskelijaksi esittänyt persoonallisuus sanoi öisen vartiohetkemme aikana ja nukkuvan kohteen kautta puhuen: ”Jospa tietäisitte, minkä kanssa olette tekemisissä,

ette kyselisi noin tyhjänpäiväisiä kysymyksiä, vaan esittäisitte pikemminkin kysymyksiä, jotka saattaisivat kirvoittaa koko ihmiskunnan kannalta veratonta arvoa omaavia vastauksia.”

Se oli vähän kuin tyrmäys. Se oli myös hellävarainen moite, ja se sai meidät kaikki suhtautumaan tähän ainutlaatuiseseen kokemukseen uudella ja erilaisella tavalla. Myöhemmin samana iltana yksi meistä sanoi: ”No kun he kerran sitä pyysivät, niin esitetään sitten heille kysymyksiä, joihin kukaan ihminen ei osaa vastata.”

Nyt on aika jättää tämä asia hetkeksi tähän ja tarkastella muuatta toista näyttämöä.

Miten Foorumi sai alkunsa

Tri William S. Sadler, tätä asiaa ensivaiheessa havainnoineen ja tutkineen ryhmän jäsen, kertoo seuraavan tarinan sen ryhmän alkuvaiheista, joka koostui asiasta kiinnostuneista yksilöistä ja joka tuli sittemmin tunnetuksi ”Foorumina”. Hän kertoo: ”Matkallani Kansasin yliopistoon, jossa minun oli määrä pitää muutama luento hahmopsykologiasta, kirjoitin kirjeen pojalleni kertoen ajatuksistani, että lääkärien tulisi pitää yhteyttä entisiin potilaisiinsa. Ehdotin, että hän puhuisi äitinsä kanssa mahdollisuudesta kutsua joitakuuta ystäviämme tapaamaan meitä sunnuntai-iltapäivisin tunniksi tai pariaksi käydäksemme epämuodollisia keskusteluja ja vaihtaaksemme kuulumisia.

”Palatessani yhtenä sunnuntaiamuna Chicagoon sain tietää, että vaimoni oli kutsunut ryhmän entisiä potilaitamme kotiumme kello kolmeksi samana iltapäivänä. Ajatuksena oli toteuttaa nämä sunnuntai-iltapäivän kokoontumiset osapuulleen seuraavaan tapaan: Käydä ensiksi keskustelua jostakin terveysaiheesta, vaikkapa flunssan hoidosta, murehtimisen syistä ja hoidosta, ja antautua sitten teekupposen jälkeen epämuodolliseen keskusteluun kysymysten ja niihin annettujen vastausten pohjalta.”

Aikaa myöten tästä ryhmästä kehkeytyi laaja-alainen kokoontuminen, johon osallistui ammatinharjoittajia eri aloilta, kuten lääkäreitä, lakimiehiä, hammaslääkäreitä, pappeja, opettajia ja erilaisia yhteiskuntaryhmiä edustaneita henkilöitä, kuten viljelijöitä, kotirouvia, sihteereitä, toimistotyöntekijöitä ja tavallisia työläisiä.

Foorumin esittely ”kontakteille”

Ennen pitkää minua pyydettiin esittämään luentosarja mentaalihygieniasta tai psyykkisistä ilmi-

öistä. Ensimmäisen luentoni aluksi sanoin: ”Yhtä tai kahta tapausta lukuun ottamatta kaikki tutki-
mani psyykkiset ilmiöt ovat osoittautuneet joko
tietoiseksi tai tiedostamattomaksi petkutukseksi;
mukana on myös erikoistapauksia, jolloin suorita-
taja on oman alitajuisen mielensä harhojen uhri.”

Olin tuskin ehtinyt päättää lausettani, kun yksi
ryhmäläisistä puhkesi puhumaan sanoen:
”Tohtori, jos olette olleet yhteydessä johonkin,
jota ette kyennyt ratkaisemaan, siitä olisi mielen-
kiintoista tietää. Kertokaa siitä lisää.”

Pyysin tri Lenaa [Lena K. Sadler] hakemaan
joitakin muistiinpanoja, jotka hän oli tehnyt hil-
jattain tapahtuneessa ”kontaktissa” ja lukemaan
niitä ryhmälle. Tulisi ymmärtää, että tapaukseen ei
tässä vaiheessa liittynyt mitään salassapitovelvolli-
suutta. Urantia-lukuja ei vielä ollut ilmaantunut.

Suunnilleen tuohon aikaan tätä kotonamme
sunnuntai-iltapäivisin kokoontunutta ryhmää
alettiin kutsua ”Foorumiksi”.

Ryhmä osoitti niin suurta kiinnostusta tätä asi-
aa kohtaan, etten koskaan päässyt esittämään
suunniteltua terveysluentoani.

Näiden viikoittaisten epävirallisten keskuste-
lujen ollessa meneillään saimme haasteeksemme
ehdotuksen, että jos esittäisimme vakavampia
kysymyksiä, saattaisimme saada tietoa, jolla olisi
arvoa koko ihmiskunnalle.

Foorumi ryhtyy esittämään kysymyksiä

Kerroimme Foorumille tämän kaiken ja keho-
timme sen jäseniä tulemaan mukaamme laati-
maan kysymyksiä. Päätimme aloittaa kysymyksil-
lä, jotka liittyvät kosmoksen alkuperään, Juma-
luuteen, luomiseen ja muihin sellaisiin aiheisiin,
jotka menivät paljon ihmiskunnan nykytietämystä
pitemmälle.

Seuraavana sunnuntaina meille tuotiin useita
satoja kysymyksiä. Lajittelimme kysymykset, hyl-
käsimme kaksoiskappaleet ja ylipäätään luokitte-
limme ne. Vähän sen jälkeen saapui ensimmäinen
Urantia-luku vastaukseksi esitettyihin kysymyk-
siin. Alusta loppuun asti tapahtui niin, että luvun
ilmestyessä kysymykset hävisivät.

Tätä menettelytapaa noudatettiin kaikkina nii-
nä monina vuosina, jolloin Urantia-lukuja vas-
taanotettiin. Ellei kysymyksiä, ei myöskään lukuja.

Foorumista tulee suljettu ryhmä

Suunnilleen tuohon aikaan Foorumi ikään kuin
otettiin pois meiltä. Meitä ohjattiin muodosta-
maan ”suljettu ryhmä”, jonka jokaista jäsentä

vaadittiin allekirjoittamaan vaihtololupaus ja pu-
humaan luvuista ja kaikista niihin liittyvistä asi-
oista vain Foorumin jäsenten kanssa.

Jäsenet saivat jäsenkortin, ja peruskirjajäsenten
lukumäärä oli kolmekymmentä. Järjestäytyminen
tapahtui syyskuussa 1925.

Kysymysten keräämisestä ja koneella kirjoite-
tun ja alkuperäisen, käsin kirjoitetun käsikirjoituk-
sen vertaamisesta vastuussa olleet henkilöt tun-
nettiin ”kontaktikomissiona”. Tuosta ajankoh-
dasta alkaen vain kontaktikomission jäsenet olivat
läsnä ”kontakteissa” ja vastaanottivat kirjoitetut
viestit kontaktihenkilön kautta.

Foorumiin liittyi aika ajoin uusia jäseniä, ja
virkailijain haastateltua heitä he allekirjoittivat
saman vaihtololupauksen, jonka alkuperäiset
peruskirjajäsenet olivat allekirjoittaneet. Si-
toutuksessa luki: ”Tunnustamme antaneemme
vaihtololupauksen ja uudistamme lupauksemme
olla puhumatta Urantia-ilmoituksista tai niiden
asisäällöstä muiden kuin Foorumin jäsenten
kanssa ja olla tekemättä muistiinpanoja aineistos-
ta, jota luetaan tai josta keskustellaan yleiskoko-
uksissa, ja olla tekemättä muistiinpanoja tai jäl-
jennöksiä siitä, mitä henkilökohtaisesti luumme.”

Itsenäisenä ryhmänä toimineen Foorumin
viimeinen kokous pidettiin 31.5.1942. Virallisen
olemassaolonsa 17 vuotena Foorumin kokonais-
jäsenmäärä nousi 486:een.

Urantia-lukujen vastaanottovaiheessa yli 300
eri henkilöä osallistui kirjan sisältöön vaikuttaneiden
kysymysten esittämiseen. Muutamaa poikke-
usta lukuun ottamatta kaikki Urantia-luvut annet-
tiin vastauksina kysymyksiin.

Millä tavoin saimme Urantia-luvut

Jokseenkin kaikki, mitä tiedetään tai mitä voidaan
kertoa Urantia-lukujen alkuperästä, on löydetty-
vissä eri *Urantia-kirjan* kohdista. *Urantia-kirjan*
suojapaperin takasivulla on luettelo kyseisistä
kohdista.

Tarkastelkaamme hetken aikaa kyseisiä kohtia.

1. Sivun 1, kappale 2. Kohta koskee sitä, miten vaikeaa on esittää laveampia hengellisiä käsitteitä, kun rajoitteena on englannin kielen kaltainen vajavainen ihmisten kieli.
2. Sivun 1, kappale 4. Muuan Orvontonista peräisin oleva komissio osallistui ilmoittamiseen ja laati tämän esipuheen.
3. Sivun 17, kappale 1. Tätä hengellisiä arvoja ja universumimerkityksiä lisäävää ilmoitusta

- esitetessä käytettiin hyväksi yli tuhatta ihmismielestä peräisin olevaa ihmisten käsitystä; toiset heistä ovat yhä elossa, toiset kuolleita.
4. Sivu 16, kappale 8 ja sivu 1343, kappale 1. Totuutta ilmoitettaessa etusija annetaan aina korkeimmille olemassa oleville ihmiskäsityksille ihanteellisuudesta ja todellisuudesta. Vasta kun ihmiskäsitykset puuttuvat, paljastetaan yli-inhimillistä tietoa.
 5. Sivu 1109, kappale 4. Ilmoituksenantajilla ei juurikaan ole vapautta ennakoita tieteellisiä löytöjä. Totuus on ajatonta; fyysisiä tieteitä ja tiettyjä kosmologian osa-alueita koskevat opetukset sen sijaan käyvät edistyvän tieteellisen tutkimuksen uusien löytöjen johdosta osittain vanhentuneiksi. Urantia-ilmoituksen kosmologia ei ole inspiroitua. Inhimillisen tietämyksen tulee kehittyä.
 6. Sivu 215, kappaleet 2–9. Ihmisten pedagogia etenee yksinkertaisesta monimutkaiseen. Urantia-ilmoitus lähtee liikkeelle mutkikkaammasta ja käsittelee sitten yksinkertaisempaa. Sen sijaan, että lähdetäisiin liikkeelle ihmisestä, joka kurottautuu ylöspäin kohti Jumalaa, Urantia-luvut aloittavatkin Jumalasta ja kurottautuvat alaspäin löytäen ihmisen.
 7. Sivu 865, kappaleet 6 ja 7. Kertomus keskiväliolentojen toiminnasta Urantia-ilmoituksen alkuunpanijoina ja loppuunsaattajina.
 8. Sivu 865, kappale 2, ja sivu 1208, kappale 7. Keskiväliolentoihin turvaudutaan aina, kun käsillä on yhteydenpito aineellisiin olentoihin, jos menetelmänä on ”kontaktihenkilöiden” käyttö. ”Kohteella”, jonka kautta Urantia-luvut annettiin, oli suurenmoisen kokenut Ajatuksensuuntaaja. Se, että ”kohde” oli suhteellisen välinpitämätön ja kiinnostumaton Ajatuksensuuntaajansa työstä, oli kaikin tavoin edullista tämän ilmoitushankkeen toteuttamiselle ja loppuunsaattamiselle.
 9. Sivu 1256, kappale 1. Kontaktihenkilö oli Urantian kohtalon varajoukkojen jäsen. Monen muun ohella tämä seikka oli eduksi Urantia-ilmoituksen antamisessa.
 10. Sivu 1008, kappale 3. Urantia-ilmoitus on ainoalaatuinen sikäli, että se on usean laajan esittämä. Urantia-ilmoitus ei edeltäjensä tavoin ole inspiroitua.

11. Sivu 32, kappale 2. Jumalallinen Neuvonantaja ”esittää Isän todellisuuden ja olemuksen epäämättömällä arvovallalla”.
12. Sivu 17, kappale 2. Ilmoituksenantajat luottavat sisimmässä vaikuttaviin Suuntaajiin ja Totuuden Henkeen siinä, että nämä auttavat meitä omaksumaan Urantia-ilmoituksen totuuden.
13. Sivu 1007, kappale 1. Ilmoitus on koskeuksissa evoluutioon. Ilmoitus sovitetaan esittämisaikansa oloihin. Uusi ilmoitus kytkeytyy edellisiin ilmoituksiin.

Millä tavoin *Urantia-kirjaa* ei annettu

Ryhmä *Urantia-kirjaa* tutkivia pappeja pohjois-Indianasta vietti kerran päivän seurassamme. Il-tapuolella päivää tri Sadler käsitteli aihetta ”millä tavoin *Urantia-kirjaa* ei annettu”. Seuraavassa lyhennelmä hänen esityksestään:

Useat sen ryhmän jäsenistä, joka oli mukana Urantia-lukujen ilmaantumiseen johtaneissa alustavissa ”kontakteissa”, olivat melkoisen kokeneita psyykkisten ilmiöiden tutkijoita. Tämä ryhmä teki varsin pian sellaisen johtopäätöksen, etteivät sittemmin Urantia-lukuihin kytkeytyneeseen henkilöön liittyneet ilmiöt olleet millään tavoin verrattavissa tunnettua tyyppiä oleviin psyykkisiin suorituksiin, sellaisiin kuin hypnotismiin, automaattikirjoitukseen, selvänäköisyyteen, transseihin, meedioihin, telepatiaan tai kaksoispersoonallisuuteen.

On täysin selvää, etteivät Urantia-lukuja edeltäneet tapahtumat millään tavoin liittyneet niin kutsuttuun spiritismiin sille ominaisine istuntoineen ja kuolleiden kanssa kommunikointineen.

Psyykkiset ilmiöt: marginaaliseen tietoisuuteen liittyviä epätavallisia toimintoja.

Alitajuntainen mieli

1. Automaattikirjoitus

2. Automaattinen puhuminen

a) ”Kielillä” puhuminen

b) Transsimeediat

c) Henkimeediat

d) Katalapsia

3. Automaattinen kuuleminen — selväkuuloisuus

a) ”Äänten” kuuleminen

4. Automaattinen näkeminen

a) Unitilat — rajamaaston hengentoiminta

b) Visiot — automaattinen dramatisointi

- c) Hallusinaatiot (vaihtelevat ”todellisuuden” tuntemukset)
- 5. Automaattinen ajattelu
 - a) Automaattinen pelkääminen – ahdistusneuroosi
 - b) Automaattinen kuvittelu – pakkomielleet
 - c) Automaattiset arvioinnit – intuitio, ”aavistukset”
 - d) Automaattinen ideoiden yhdistely – ennakko-aavistukset
 - e) Automaattinen arvaaminen – ESP – aistimuksitta tapahtuva havainnointi
 - f) Automaattiset päätelmät – harhat – unet ja hypnoosi
- 6. Automaattinen muistaminen
 - a) Selvänäköisyys – automaattinen muistikuvien yhdisteleminen
 - b) Telepatia – ajatustenluku (?) [kysymysmerkki alkutekstissä]
 - c) Tulevaisuuden ennustaminen (suuressa määrin erheellistä)
 - d) Musiikin ja matematiikan alan hämmästyttävät suoritukset
- 7. Automaattinen toiminta
 - a) Automaattinen käyttäytyminen – (hysteria, noituus)
 - b) Automaattinen liikehtiminen – pakko-liikkeet
 - c) Automaattiset ylilyönnit – maaniset episodit
 - d) Automaattinen kävely – unissakävely
- 8. Automaattinen personointi
 - a) Automaattinen unohtaminen – amnesia
 - b) Automaattinen dissosioiminen – kaksois- ja moninkertaiset persoonallisuudet
 - c) Skitsofrenia – persoonallisuuden jakautuminen
- 9. Monikoosteiset psyykkiset tilat

Huomio: Menetelmä, jolla *Urantia-kirja* otettiin englanninkielisenä vastaan, ei ole millään tavoin rinnastettavissa eikä yhdistettävissä mihinkään edellä mainituista marginaalisen tietoisuuden ilmiöistä.

Miksi *Urantia-kirjan* alkuperään liittyvistä yksityiskohdista ollaan hiljaa

Kun meitä pyydettiin olemaan keskustelematta *Urantia-kirjan* alkuperään liittyvistä henkilökohdista kokemuksistamme, meille kerrottiin useita

syitä siihen, miksi näin piti menetellä. Kaksi tärkeintä syytä olivat seuraavat:

1) Tunteettomat tekijät. *Urantia*-lukujen ilmaantumiseen liittyy paljon sellaista, jota kukaan ihminen ei täysin ymmärrä. Kukaan meistä ei todellisuudessa tiedä, miten tämä ilmiö toteutettiin. Ymmärryksessämme on lukuisia aukkoja siltä osin kuin kysymys on tavasta, jolla tämä ilmoitus tuli ilmaantuneeksi englannin kielelle kirjoitettuna.

Jos joku meistä kertoisi kaiken, mitä hän todellisuudessa tietää niistä menetelmistä ja metodeista, joita käytettiin kaikkina niinä vuosina, jolloin otimme ilmoitusta vastaan, sellainen kertomus ei tyydyttäisi ketään — siinä on aivan liikaa aukkoja.

2) Pääsyynä siihen, miksei ”kontaktihenkilön” henkilöisyyttä paljasteta, on se, että taivaalliset ilmoittajat eivät halua kenenkään ihmisen – yhdenkään ihmisen nimen – tulevan koskaan yhdistetyksi *Urantia-kirjaan*. He haluavat tämän ilmoituksen seisovan omien julistustensa ja opeustensa varassa.

He ovat päättäväisesti sitä mieltä, että tulevien sukupolvien pitää saada kirja täysin vapaana kaikista yhteyksistä kuolevaisiin – he eivät halua uutta Pyhää Pietaria, Paavalia, Lutheria, Calvinia tai Wesleytä. Kirjassa ei mainita edes kirjapainoa, jossa se painettiin.

Muistakaa: On mahdollista arvostaa hyvää runoa, vaikkei sen kirjoittajaa tietäisikään. Samoin on mahdollista nauttia sinfoniasta, vaikka olisi tietämätön sen säveltäjästä.

Ensimmäiset *Urantia*-luvut

Ensimmäisessä erässä saatiin 57 lukua. Sen jälkeen saimme viestin, jossa todettiin, että koska nyt osasimme esittää monia ja entistä älykkäämpiä kysymyksiä, 57 luvusta vastuussa olleet persoonallisuudet ja valvojat sitoutuisivat laventamaan ilmoitusta ja laajentamaan lukuja uusien kysymystemme mukaisesti.

Suunnitelma oli seuraava: Lukisimme luvun sunnuntai-iltapäivänä ja seuraavana sunnuntaina esitettäisiin sen pohjalta uusia kysymyksiä, jotka taas lajiteltaisiin ja luokiteltaisiin jne. Näin meneteltiin usean vuoden ajan, kunnes *Urantia-kirjaan* sisältyvät 196 lukua olivat lopulta koossa.

Viimeistelyjen lukujen vastaanottaminen

Oli tavallaan vielä kolmaskin vaihe. Kun mainitut 196 lukua oli saatu, meille kerrottiin, että ”ilmoituksenantajakomissio” olisi mielissään, jos kävisimme luvut vielä kertaalleen läpi ja esittäisimme lisää kysymyksiä ”käsitteiden selventämiseksi” ja ”monitulkintaisuuksien poistamiseksi”. Tämä vaihe kesti taas useita vuosia. Kyseisenä aikana uutta informaatiota saatiin varsin vähän. Yhteenkään lukuun ei tehty kuin vähäisiä muutoksia. Jotakin aineistoa lisättiin, jotakin poistettiin, mutta tekstiä tarkistettiin tai laajennettiin vain vähäisessä määrin.

Edellä sanottu koskee erityisesti *Urantia-kirjan* I, II ja III osaa. IV osa – Jeesus-luvut – poikkesi alkuperänsä puolesta jossakin määrin muista. Luvut tuotti keskiväliolentojen komissio, ja ne valmistuivat muihin lukuihin verrattuna vuotta myöhemmin. Kolme ensimmäistä osaa valmistuivat ja varmennettiin vuonna 1934. Jeesus-luvut luovutettiin meille vasta vuonna 1935.

Viive Jeesus-lukujen vastaanottamisessa

Jeesus-lukujen, *Urantia-kirjan* IV osan, vastaanottamiseen liittynyt vuoden viive on selitettävissä seuraavasti: Keskiväliolentoja arvelutti joutua mukaan universumin tuomioistuinten käsiteltävänä olevaan oikeusjuttuun Gabriel vastaan Lucifer, ja he empivät viedä hankettaan päätökseen ennen kuin heille oli vakuutettu, että heillä oli täydet valtuudet esittää uudelleen kertomus Jeesuksen maisesta elämästä.

Muutaman kuukauden odottelun jälkeen Uversasta saapui valtuutus, jossa Urantian yhdistyneet keskiväliolennot ohjattiin etenemään hankkeessaan paljastaa kertomus Mikaelin elämästä ja opetuksista ajalta, jolloin hän oli inkarnoituneena Urantialla, ja paitsi, että heille annettiin vakuutus siitä, että heidän ei katsota ”uhmaavan” Uversan tuomioistuimia, heidät suorastaan velvoitettiin tekemään tämä palvelus ja kehoitettiin kaikkia asiaan liittyviä persoonallisuksia olemaan puuttumatta kyseisen hankkeen toteuttamiseen tai sitä mitenkään estämättä.

Tämä siis selittää, miksi Jeesus-luvut ilmestyivät vasta vuoden päästä siitä, kun muut luvut oli saatu valmiiksi.

Kontaktikomission jäsenten toimintaa

Noina alkuvuosina kontaktikomissiolaiset vastaanottivat monia kirjallisia viestejä ja määräyksiä. Lähes kaikkien viestien alareunassa oli huomau-

tus: ”Hävittävä tulella viimeistään sitten, kun *Urantia-kirja* on painettu.” Näkymättömien ystäviemme tarkoituksena oli estää sellainen mahdollisuus, että *Urantia-kirjan* julkaisemisen jälkeen ilmaantuisi ”Urantia-apokryfia”.

Kaikki sanottu oli meille rohkaisuksi saadesaan meidät vakuuttumaan siitä, että Urantia-luvut oli tarkoitus jossakin vaiheessa julkaista. Se piti yllä toiveitamme noina pitkinä odotuksen vuosina.

Sekin seikka, että mihinkään toimiin ei koskaan ryhdytty sellaisen kontaktikomissiolaisen korvaamiseksi toisella, joka kuoleman tai toimintakyvyttömyyden takia poistui joukosta, sai meidät elättelemään sellaista uskomusta, että kirja julkaistaisiin joukostamme ainakin joidenkuiden elinaikana.

Komission jäsenet olivat Urantia-käsikirjoituksen suojelijoita. He säilyttivät koneella kirjoitetusta kappaleesta tehtyä hiilikopiota tulenkestävässä holvissa. Heille oli annettu myös täysi vastuu kaikista yksityiskohdista, jotka liittyivät kirjan julkaisemiseen, kansainvälisten tekijänoikeuksien hankkimiseen ja niin edelleen.

Meitä kehoitettiin pidättymään keskustelemasta kontaktipersonallisuuden henkilöisyydestä ja kirjan julkaisemisen jälkeen lausumasta mitään siitä seikasta, oliko kohde vielä elossa vai ei.

Seitsemänkymmentä

Vuonna 1939 joistakin meistä tuntui, että aika oli kypsä aloittaa opintoryhmä, joka omistautuisi vakavaan ja järjestelmälliseen Urantia-lukujen opiskeluun. Projektiehdotettiin Foorumille, ja kun laskettiin ne, jotka halusivat liittyä tällaiseen ryhmään, heidän määräkseen todettiin tasan 70 henkilöä. Niinpä tämä opintoryhmä tunnettiin usean vuoden ajan ”Seitsemänkymmenenä”. Kahta tai kolmea vuotta ennen kuin ”Seitsemänkymmentä” muodostui, muuan epämuodollinen ryhmä oli kokoontunut samassa tarkoituksessa keskiviikkoiltaisain.

Ryhmä Seitsemänkymmentä opiskeli Urantia-lukuja järjestelmällisesti 3.4.1939 lähtien vuoden 1956 kesään saakka, ja se oli myöhemmän ”Urantia-veljeskunnan koulun” edeltäjä.

Noina vuosina Seitsemänkymmeneen kuului kaikkiaan 107 opiskelijaa.

Ryhmä Seitsemänkymmentä jatkoi opintoja, tutkielmien kirjoittamista ja opetusharjoittelua 17 vuoden ajan. Kyseisenä aikana Seitsemänkymmentä vastaanotti kahdeksan kirjallista viestiä

Urantian ihmistä korkeamman tason planetaariiseen hallitukseen kuuluvilta edistyneiltä serafeilta.

Julkaisuvaltuutus

Pitkän odotuksen jälkeen myönnettiin lupa Urantia-lukujen julkaisemiseen. Valtuutuksen johdannossa sanotaan:

”Pidämme *Urantia-kirjaa* yhtenä ihmisyyhteiskunnan etenevän evoluution piirteenä. Sen ei ole tarkoitus saada aikaan käänteentekevä vallankumouksen kaltaista näyttävää välikohdasta, vaikka saattaakin näyttää, että se on ajoitettu ilmestyväksi yhden tällaisen yhteiskunnallisen vallankumouksen vanavedessä. Kirja kuuluu aikakaudelle, joka seuraa välittömästi nykyisen ideologisen kamppailun päättymistä. Silloin koittaa päivä, jolloin ihmiset ovat halukkaita etsimään totuutta ja vanhurskautta. Kun nykyisen sekaannuksen matkaan saattama kaaos on ohitse, silloin on välittömämmin mahdollista muodostaa kokonaisuus inhimillisten suhteiden uudesta ja entistä paremmasta aikakaudesta. Ja kirja on saatettu valmiiksi juuri tuota maailman asioiden parempaa järjestystä silmällä pitäen.

”Kirjan julkaisemista ei ole kuitenkaan lykätty tuohon (mahdollisesti) jonkin verran kaukaiseen ajankohtaan. On huolehdittu siitä, että kirja julkaistaan riittävän varhain, jolloin se on käytettävissä, kun koulutetaan johtajia ja opettajia. Sen olemassaoloa tarvitaan myös, jotta sillä herätetään varakkaiden henkilöiden kiinnostus, ja sillä keinoin he mahdollisesti tuntevat velvollisuudekseen tarjota varoja sen kääntämiseen muille kielille.”

Sanotut ohjeet vastaanotettuaan kontaktikomission jäsenet ottivat huolehtiakseen *Urantia-kirjan* julkaisemisesta ja sen jakelusuunnitelmien laatimisesta.

Luvut julkaistiin juuri sellaisina, jollaisina ne vastaanotimme. Kontaktikomisioilaisilla ei ollut mitään toimituksellisia valtuuksia. Tehtävämme rajoittui ”oikeinkirjoitukseen, isojen kirjainten käyttöön ja välimerkkeihin.”

Ennen elokuussa 1939 tapahtunutta poismenoaan tri Lena K. Sadler oli kerännyt noin 20.000 dollaria julkaisurahastoon, ja kyseisiä varoja käytettiin kirjan latomis- ja painolevyjen valmistuskuluihin.

Urantia-säätiö

Sanotut *Urantia-kirjan* painolevyt toimivat Urantia-säätiön muodostamisen perustana. Illinois'n osavaltion lakien mukaisesti tapahtunut säätiön perustaminen tapahtui 11.1.1950. Ensimmäiseen johtokuntaan kuuluivat

William M. Hales, presidentti
William S. Sadler, Jr., varapresidentti
Emma L. Christensen, sihteeri
Wilfred C. Kellogg, rahastonhoitaja
Edith Cook, apulaissihteeri.

Tuli tietoon, että yksi Foorumin varakkaista jäsenistä halusi lahjoittaa 50.000 dollaria kirjan julkaisemiseen. Ohjeiden mukaisesti tämä estettiin, sillä meille sanottiin, että oli parasta antaa kaikille asianosaisille tilaisuus lahjoittaa varoja julkaisurahastoon.

Niinpä esitettiin vetoamus 50.000 dollarin keräämiseksi 10.000 kappaleen painoksen kustannusten kattamiseen. Vetoamukseen vastattiin välittömästi. Lahjoitettu määrä oli yli 49.000 dollaria. Säätiön toimiston vastaanottama ensimmäinen tuhannen dollarin lahjoitus oli edesmenneeltä arktisten alueiden tutkimusmatkailijalta Hubert Wilkinsiltä.

Kirja julkaistiin kansainvälisin tekijänoikeuksin suojattuna 12.10.1955.

Urantia-veljeskunta

Oli väistämätöntä, että *Urantia-kirjan* opetuksista kehkeytyisi jonkinlainen kanssakäymisjärjestö. Kaikki asiasta kiinnostuneet osasivat nähdä, että Urantia-opetukset olivat kristittyjen uskovien lahkoutumista vastaan. Oli selvää, ettei Urantia-ilmoituksen tarkoituksena ollut uuden kirkon aikaansaaminen.

Niinpä ryhmä kirjan opetuksiin uskovia ja sen levittämisestä kiinnostuneita henkilöitä kokoontui 2.1.1955 Chicagoon ja pani täytöntöön Urantia-uskovien vapaaehtoisen kanssakäymisjärjestön, Urantia-veljeskunnan (Urantia Brotherhood), järjestäytymisen. Ryhmä koostui 36:sta Urantia-veljeskunnan peruskirjajäsenestä.

Hyväksyttiin peruskirja ja säännöt, ja tuosta päivästä lähtien eri puolille Yhdysvaltoja on muodostettu lukuisia Urantia-seuroja.

Kun vähintään kymmenen *Urantia-kirjan* opetuksia tuntevaa ja niihin uskovaa henkilöä niin haluaa, heistä voidaan muodostaa Urantia-seura.

Jonkin kirkon tai muun järjestön jäsenyys ei estä jäsenyyttä Urantia-seurassa.

Veljeskunnan alkuperäiset organisoiijat ja heidän jälkeensä seuranneet saivat tehtäväkseen ohjata järjestöä ensimmäiset yhdeksän vuotta. Sen jälkeen veljeskuntaa ohjasivat kolmivuositaisen valtuutettujen yleiskokouksen päätökset. Yleiskokous koostuu kaikkien Urantia-seurojen valtuutetuista.

Veljeskunnan toimialakomiteat ovat seuraavat:

Oikeudellinen komitea
Peruskirjakomitea
Veljellisten suhteiden komitea
Kotimaisten yhteyksien komitea
Ulkomaisten yhteyksien komitea
Koulutuskomitea
Julkaisukomitea
Rahoituskomitea
Sekalaisten toimintojen komitea

Komiteoiden puheenjohtajat ja veljeskunnan virkailijat muodostavat veljeskunnan toimeenpanevan komitean.

Veljeskunnan tarkoitus on ilmaistu oivallisella tavalla sen sääntöjen johdannossa.

Johdanto

”Koska olemme mitä juhlallisimmin vakuutuneita siitä, että ihmisen lohdullisuus, onnellisuus ja hyvinvointi kohenevat siitä, että luodaan organisaatio, joka omistautuu jäljempänä julkittujen tavoitteiden toteuttamiseen, ja että se voidaan toteuttaa parhaiten sellaisten ihmisten keskinäiseen avunantoon ja yhdistymiseen perustuvan järjestön avulla, jotka toimivat yhdessä yhteisen asian hyväksi, yhdistymme näin ollen

vapaaehtoiseksi yhdistykseksi ja seuraksi, jonka nimi on Urantia-veljeskunta, ja tällä teolla hyväksymme ja asetamme Urantia-veljeskunnalle nämä säännöt.”

Alkuperäisistä 36 perustajajäsenestä muodostui yleisneuvosto, jonka oli määrä hallita veljeskuntaa ensimmäiset yhdeksän vuotta.

Chicagon ensimmäinen Urantia-seura järjestäytyi 17.6.1956, ja sille myönnettiin toimilupa numero 1. Seurassa oli 34 peruskirjajäsentä.

— — —

[Urantia-veljeskunnan toiminta tässä muodossa päättyi vuonna 1989. Toimituksen huomautus]

Urantia-kirjan jakelu

Urantia-kirjan julkaisemisen aikaan meille tehtiin monia ehdotuksia menetelmistä, joita meidän tulisi käyttää sen jakelemisessa. Ohjeet ovat esitettävissä lyhyesti seuraavasti:

1. Tutkikaa Jeesuksen käyttämiä menetelmiä silloin, kun hän teki työtään tunnetuksi maan päällä. Pankaa merkille, miten huomaamattomasti hän ensi vaiheessa toimi — peräti usein hän jopa jonkin ihmeen tapahtuttua kehotti hoivansa kohdetta seuraavin sanoin: ”Älä kerro kenellekään, mitä sinulle tapahtui.”
2. Meitä neuvottiin välttämään kaikkia pyrkimyksiä saada kirjalle välitöntä ja näyttävää huomiota.

Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämisessä

MATTI TOSSAVAINEN

(Osa 1/2)

Tässä artikkelissa, josta nyt julkaistaan ensimmäinen osa, yritän kartoittaa Ajatuksensuuntaajan erilaisia *Urantia-kirjassa* esitettyjä keinoja vaikuttaa ihmismieleen. Esitys ei pyri olemaan kaiken kattava, vaan korkeintaan edustava näkemys *Urantia-kirjan* opetuksista. Re-

ferenssi viitteet kuvaavat yhtä lailla joitain asiaan liittyviä viitteitä – onhan *Urantia-kirja* laaja teos.

Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämisessä on tavattoman monitahoinen tehtävä. Yrittäessäni jäsentää *Urantia-kirjassa* esi-